

"Hjemly" d. 19. September 1926.

Kar Niels Frandsen!

- og Karen Engström! - Men jeg kendes jo egentlig kun dig, Niels. Men I to er nu et - og skal desfor dele alt, - des onaa ikke voor noget hos den ene, som es skjult for den anden. Saal skal I ogsaa nu falles om dette Børn. Men nuas jeg sidder her og skriver, es det naturligt, at for mig staal den, som jeg kendes, og som jeg holdes af, - og saa sidder vi da her, Niels, og jeg vil givne tale kærligt og alvorligt til dig.

Ja, for det var en alvorlig Dag og nu var jeg paa "Hjemly" i Søndags. Din Mor varingede efterom, Hun kunne saa daerligt vor ene med Sonjen, og vi var saa sammen om Aftenen og saa Mandag Aften da Din Far kom hjem fra Jydlæse.

Du ved det, Niels, det es Sonjen paa Skelbo. Det es Sonjen overs, at Hjemmeto Øer ikke straales i sin gamle Glans. Dette es en Ydmuygelsens Tid. Men det es dog nok ikke først dem, det gælder. Det es voen nu Sonjen overs Lidenskabens Magt overs vi denne sted, der kan bringe fald for dem, vi holdes mon

skræbelig Natur, den ene et, den anden et andet.
Lykkelig den, som aldorig fristes af kodelig lidenskab. Nu
det er ikke Fordommeelse over Dig og din Kæs. Men
det er Foruden overs, at I ikke kunne staa for Angreb
fra Djælden inden i Jes.

Vi syntes, at vi havde en god Stund sammen
med din Mor. Vi kunne tale aabent om den vore Tid
Det Hjem skal igennem, og om den vel endnu tilnæres
I to ungs maa gennemleve og skal gennemleve. Men
det var ikke uden Hart-Haab om, at des maa blis "dy-
ke og gode Raad" fra Gud til med Foruden som Bagge
for I to at faa dannet en hin Rode for den lille
Hartning, son. I nu farer til voore om paa dem V.
gennem Livet. Vi vil invøke Guds Velsignelse over det la-
Baar. Saa vil des stender Smil trods Saas og gennem
Saas, og saa kan des ogsaa blis Velsignelse til Jes.

Dos er noget, I godt ved. Men som jeg allige-
være vil sige Jes. Nu kommer de sorte Engle, "Smakkens
Bagtaldloens, Døthaandsloens, Grindts sorte Engle, og hvad de m-
hedder. De vil skrijs op blandt dem, I kendel, og bland
ukendte. Hos vil jeg invøke for Jes, at I maa kunne i
alle disse sorte Engle med en mild og stille Tand, ydmyg-
uden & formtrøngst Kunsttet Ormond, saa skal I se, a-
de Stundes, I vandret i Skoggedale, senes vil komme I
at berde Jes til at komme op paa Hjelm, hvod liged

med alle Jesu Vanskærligheder. Han vil hørs Jes og Tags
 Jes ved Haanden - om han bier, han kommer
 dog iost - , -- og han vil Tags mod det lille Barn,
 som nu venter og vil blivet Taget imod i Hærlighed af
 Foaldor, Bedsteforeldor og Jesu gode Venner, - han vil
 Tags imod det i sin hellige Daab og sende det sin
 Englevægt. - Ja, her os, vor Gud, hvad vi invkes og bedes,
 her os for Jesu Kristus Vorheers Skyld!

Ja, Niels, jeg ved ikke, om jeg har fået udtrykt,
 hvad der har været formelle hos os i denne Aye. Men jeg
 har sågt at sige Dig indehjert og hærdigt, at vel os vi bedøvde
 med Din Mor og Far, meget bedøvende. Men vi vil som de
 giv Dig et fast Haandtryk. Jeg kan godt sige, at jeg har
 skrevet til Dig ellers forsigt at skriv til Dig, som jeg vil
 ønske, noget vil skriv alvorligt og hærdigt til min Dom.
 nu har kommet end for trængs Tidet af den ene eller
 den anden Art.

Tog een en hærdig Hilsen til Dig og Maam! og giv Jes
 paa en god Maade maæ oplos:

Vel Hørerstødt

et Stien somme Steder,
 men rosendbødt,
 som Søgen os med Gladet,
 af Jesu Rødt
 givskæt Tødt,

med alle Jesu Vanskeligheder. Han vil høre Jes ogTags
Jes ved Haanden - om han bier, han kommer
dog niot - , -- og han vil Tags mod det lille Barn,
som nu vinter og vil blivet taget imod i Kærlighed af
Fader, Bedstefader og Jesu gode Venner, - han vil
Tags imod det i sin hellige Daab og sunde det i sin
Englevagt. - Ja, hør os, vor Gud, hvad vi ønske og beder,
hør os for Jesus Kristus Vorheers Skyld!

Ja, Niels, jeg ved ikke, om jeg har faaet udtrykt,
hvad der har været formelle hos os i denne Auge. Men jeg
har svigt at sige Dig indledigt og kærligt, at vel os vi bedøvere
med Din Her og Far, meget bedøvrde. Men vi vil som de
gir Dig et fast Haandtryk. Jeg kan godt sige, at jeg har
skovn til Dig ellers prøjet at skris til Dig, som jeg vil
wünske, nogen vil skris alvorligt og kærligt til min Dom,
maas han kommer ud for tung Tidens af den ene eller
den anden Fod.

Tag een en kærlig Hilsen til Dig og Maam! og gidi Tse
paa en god Maade man sples:

Vel Stemestadt

et Stien somme Stider,

men rosenbædt,

om Sorgen os med Glædet,

af Jesu Rødt

gjort selv Fodet,